

– bagstræberisk at skyde alting, der bliver lagt frem, ned.

Jeg forstår godt, at man bliver nødt til at sige nej til SF og Enhedslisten. Jeg undrer mig bare over, hvorfor man så ikke kan sige ja til det forslag til vedtagelse, som Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat. Og i det tilfælde, at der så er nogle ting deri, man mener ikke er godt nok, hvorfor fremsætter man så ikke sit eget forslag til vedtagelse? Det synes jeg da man skylder Folketinget, når man nu gør så meget ud af det her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det står vist ikke skrevet ind i grundloven, at man skal komme med et forslag til vedtagelse, fordi der er en forespørgselsdebat her i Folketinget. Jeg kan betro Venstres ordfører, at der skal komme meldinger nok fra vores side om, hvad vi mener på det her område.

Med hensyn til regeringens forslag til vedtagelse er det jo netop, fordi det rammer ind i noget, vi føler er et kerneproblem i forhold til regeringen. Det skorter jo ikke på meget flotte ord om verdens bedste uddannelsessystem og om, hvor ambitiøse vi skal være. Men vi føler systematisk, at der er et misforhold mellem de ord, der bliver sagt, som vi som regel er meget enige i, når det gælder de her målerklæringer, og så den realitet, der ligger bag.

Derfor er vi sagt på god dansk nervøse for at lade os indskibe i en vedtagelse, hvor vi igen må opdage, at realiteterne bag bare er nogle helt andre end dem, vi havde forestillet os.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jeg tror ikke, jeg nævnte ordet grundlov i det, jeg sagde. Jeg er udmærket klar over, at det ikke står i grundloven, at man skal fremsætte et forslag til vedtagelse. Det har jeg aldrig nogen sinde overhovedet nævnt for Det Radikale Venstre.

Det undrer mig bare, at man, når man sådan er et ambitiøst parti, så ikke lige lægger frem, hvad man selv synes. Men det er fint nok, det skal vi ikke diskutere mere. Det er jo Det Radikale Venstres holdning.

Jeg har et konkret spørgsmål. Jeg kan forstå, at en af de afgørende ting i forhold til L 114, altså universitetsloven, og den debat, vi har i dag, må være antallet af stipendier. Det er åbenbart ikke ambitiøst nok med 70, men hvad er det så, der skal til, for at Det Radikale Venstre føler sig til-

freds? Hvor mange er det, der er brug for, hvis Det Radikale Venstre skal sætte tal på det?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil ikke stå og sætte tal på her. Man kan sige, at det jo har været over 400 studerende, hvis man tager de seneste tal for studerende, der kommer uden for EU og EØS-området. Det bliver så, hvis man sætter det i forhold til 70, en markant nedgang.

Kl. 11.25

Hvor vi lander, vil jeg ikke stå og sige. Noget af det, vi indvendte mod det her, var jo netop, at vi følte, at lovforslaget kom på et ikke særlig gennearbejdet grundlag. Vi havde gerne set, at man havde analyseret området lidt mere, før man havde kastet sig ud i det.

Så vil jeg bare sige om en vedtagelse her i Folketinget, og hvorfor vi ikke har vores eget forslag: På det her tidspunkt synes jeg sådan set, det er godt nok, at enhver kan gå ind og læse, hvad jeg står og siger her fra talerstolen. Det burde være tilstrækkeligt, hvis man vil vide, hvad Det Radikale Venstre mener.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Fischer. Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Det er jo en lidt pudsigt situation, at vi har været igennem en debat her i Folketinget, hvor samtlige partier og ministeren med har bedyret, at man er stor tilhænger af, at uddannelser, også på universiteterne, skal være gratis; at uddannelse ikke skal være en vare; at vi ikke skal have brugerbetaling osv. Jeg vil gætte på, at vi når op på, at samtlige partier siger det, når Enhedslistens ordfører også har været på talerstolen.

Det er lidt pudsigt, når man så alligevel kan se, at der allerede er gennemført initiativer, og at der af regeringens udmeldinger er lagt i kakkelloven til endnu flere initiativer, som gør uddannelse endnu mere til en vare; som gør brugerbetaling på danske universiteter til en større og større del af hverdagen; og som gør, at danske universiteter mere og mere skal konkurrere på et internationalt marked for uddannelser.

Så selv om man siger det ene – uddannelse må ikke være en vare, og vi skal ikke have brugerbetaling – så gør man det stik modsatte, nemlig indfører brugerbetaling og gør uddannelse stadig mere til en vare. Så jeg håber, at flertallet i